

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 จำนวน 303 คน สามารถสรุปผล โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 303 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 และเป็นเพศชาย จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90

อายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุ 20 ปีมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68 รองลงมา มีอายุ 19 ปี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.76 อายุ 21 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 22.11 อายุ 22 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 อายุ 23 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และมีอายุ 18 ปี น้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 28.06 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.07 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.12 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

สาขาวิชา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังไม่มีสาขาวิชา จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 43.24 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 68 คน คิดเป็น 22.45 และเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสาขาวิชานั้น ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ เกษตรมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.61 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.28 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95 รองลงมาคือสาขาวิชาสัตวศาสตร์ และสัตว์น้ำ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.20 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ชั้นปีละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 ถัดมาคือสาขาวิชาพืชสวน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.63 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96 สาขาวิชาโรคพืช มีจำนวนนักศึกษาเท่ากับสาขาวิชาพืชไร่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.28 โดยสาขาวิชาโรคพืชมีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.29 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99 และสาขาวิชาพืชไร่ มีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.65 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.63 ถัดมาคือสาขาวิชาส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร จำนวน 10 คน โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 สาขาวิชาภูมิวิทยา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32 และสาขาวิชาปฐพีศาสตร์ และอนุรักษ์ศาสตร์ เป็นสาขาที่มีนักศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 โดยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.66 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.28 รองลงมาคือช่วง 2.00 – 2.49 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 32.34 ช่วงมากกว่า 3.00 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 20.13 และช่วงน้อยกว่า 2.00 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46

เกรดเฉลี่ยสะสม

ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.00 – 2.49 เท่ากับช่วง 2.50 – 2.99 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.26 รองลงมาคือช่วงมากกว่า 3.00 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.86 และช่วงน้อยกว่า 2.00 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62 โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41

ลำดับในครอบครัว

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบุตรคนโตมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 32.02 รองลงมา
เป็นบุตรคนเล็ก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.35 บุตรคนเดียว จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ
30.69 และเป็นบุตรคนกลางน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด จำนวน 190 คน คิดเป็น
ร้อยละ 62.71 รองลงมาคือเพื่อน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21.12 อยู่คนเดียว จำนวน 20 คน คิด
เป็นร้อยละ 6.60 เฉพาะมารดา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.28 ญาติพี่น้อง จำนวน 8 คน คิดเป็น
ร้อยละ 2.64 และอาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.65

สถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันมากที่สุด จำนวน
253 คน คิดเป็นร้อยละ 83.50 รองลงมาคือแยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.91 และบิดา
และ/หรือ มารดาเสียชีวิต จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.59

อาชีพของบิดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 95 คน คิด
เป็นร้อยละ 31.36 รองลงมาคือข้าราชการ จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
และรับจ้างมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเท่ากัน คือ 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 บิดาเสียชีวิต
จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 5.28
พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.64 และพ่อบ้าน/ว่างงานน้อยที่สุด จำนวน 3 คน
คิดเป็นร้อยละ 0.99

อาชีพของมารดา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 86 คน คิด
เป็นร้อยละ 28.39 รองลงมาคือค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.79 รับจ้าง
จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.49 ข้าราชการ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 แม่บ้าน/ว่างงาน
จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 11.55 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.64
มารดาเสียชีวิต จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.31 และพนักงานรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด จำนวน 6 คน
คิดเป็นร้อยละ 1.98

จำนวนเพื่อนสนิท

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีช่วงจำนวนเพื่อนสนิท 4 – 7 คน จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 รองลงมาคือ 0 – 3 คน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 และ ตั้งแต่ 8 คนขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 81.52 และมีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 18.48

ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 60.73 และเคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39.27

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 69.64 และไม่เคยสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.36

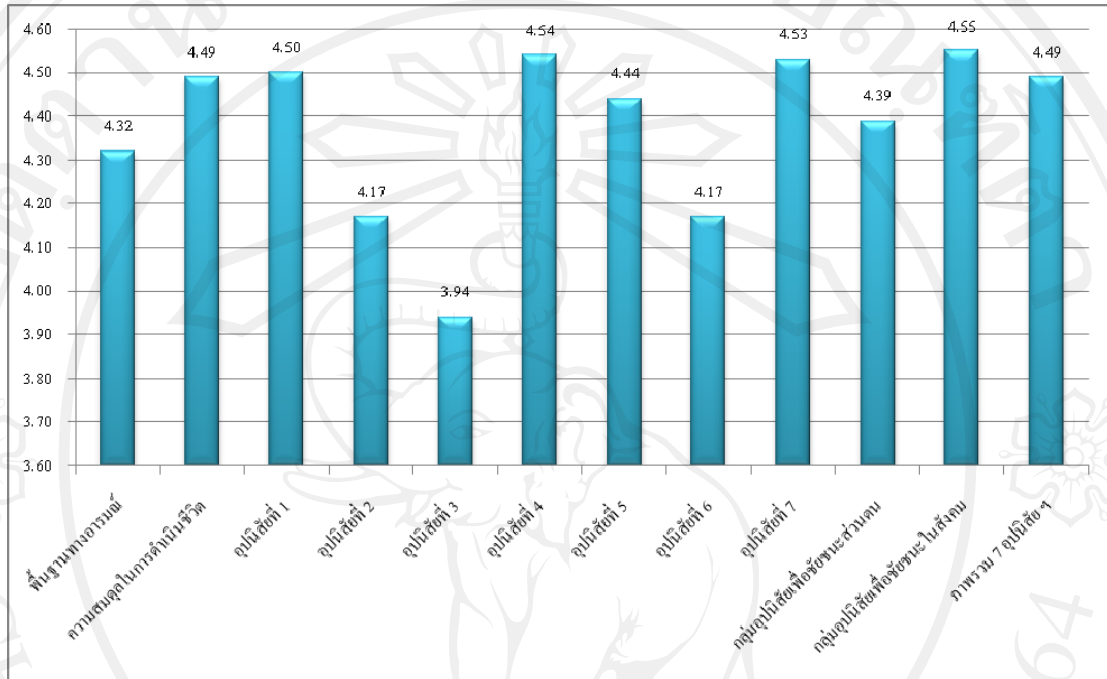
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 38.29 รองลงมาคือ เฉย ๆ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 29.37 เต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.39 ไม่เต็มใจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.63 และไม่เต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.32

ประสบการณ์ในการเรียนรู้หลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 51.82 และไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.18

ส่วนที่ 2 ค่าเฉลี่ยอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

รูป 1 แสดงค่าเฉลี่ยรายอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากรูป 1 พบว่า ในรายอุปนิสัยนั้น นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ ในส่วนของกลุ่มอุปนิสัยนั้น นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ถัดมาคือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล และอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

ส่วนที่ 3 ความสัมพันธ์ของคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไป จำนวน 17 ปัจจัย กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า มีคุณลักษณะทั่วไป จำนวน 7 ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังนี้

เพศ

นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เท่ากับ 4.45 4.50 4.66 และ 4.58 ตามลำดับ มากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 4.25 4.39 และ 4.35 ตามลำดับ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.297 0.243 0.272 และ 0.230 ตามลำดับ

ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม

นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตเท่ากับ 4.27 น้อยกว่าผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 และช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และ 4.64 ตามลำดับ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.587 และ 0.374 ตามลำดับ

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

นักศึกษาที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดามีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตเท่ากับ 3.40 น้อยกว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา เฉพาะกับมารดาและเพื่อน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 4.63 และ 4.53 ตามลำดับ ผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.037 1.225 และ 1.131 ตามลำดับ และผู้ที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 น้อยกว่าผู้ที่อาศัยอยู่เฉพาะกับมารดาและเพื่อน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.750 และ 0.656 ตามลำดับ

อาชีพของบิดา

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์น้อยกว่าผู้ที่บิดามีอาชีพรับจ้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 4.68 ตามลำดับ มีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.617

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง เท่ากับ 4.45 4.53 4.51 4.73 และ 4.60 ตามลำดับ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ ๗ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 4.15 4.12 4.13 และ 4.23 ตามลำดับ และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.433 0.379 0.392 0.599 และ 0.369 ตามลำดับ

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

นักศึกษาที่มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตเท่ากับ 4.78 มากกว่าระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ และเฉย ๆ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 3.82 และ 4.13 ตามลำดับ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.533 0.965 และ 0.648 ตามลำดับ

นักศึกษาที่มีความเต็มใจในระดับเต็มใจอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวเท่ากับ 4.82 มากกว่าระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ เฉย ๆ และ เต็มใจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 3.36 4.10 และ 4.47 ตามลำดับ ผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.069 1.456 0.718 และ 0.354 ตามลำดับ ผู้ที่มีความเต็มใจในระดับเต็มใจ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง ไม่เต็มใจ และเฉย ๆ เท่ากับ 1.716 1.102 และ 0.364 ตามลำดับ และผู้ที่มีความเต็มใจในระดับเฉย ๆ มีค่าเฉลี่ยมากกว่าระดับไม่เต็มใจอย่างยิ่ง เท่ากับ 1.351

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม 4.52 4.50 และ 4.68 ตามลำดับ มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 4.28 และ 4.40 ตามลำดับ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.208 0.216 และ 0.277 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปบางประการของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัย และคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัยส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ยกเว้น อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอในระดับต่ำ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับสูง กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับสูง

ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยกับคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ **ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และจำนวนเพื่อนสนิท**

ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจในระดับต่ำ เกรดเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราในระดับต่ำ และ จำนวนเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราในระดับต่ำ ส่วนระดับคุณลักษณะทั่วไปอื่น ๆ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับอุปนิสัย

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยทั้ง 2 ประการนี้ Stephen R. Covey ถือว่าเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อให้อุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้น เป็นไปอย่างมั่นคง และมีประสิทธิภาพสูง

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อนั้นเป็นคนที่รักสุขภาพและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันสูงที่สุด รองลงมาคือมันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทาง

อารมณ์ ได้แก่ เพศ อาชีพของบิดา และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ นอกจากนี้ยังพบว่า ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำกับชั้นปีที่ศึกษา กล่าวคือ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์จะลดลงเมื่อนักศึกษาเลื่อนชั้นปีสูงขึ้น

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุมเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพสูงที่สุด รองลงมาคือ เวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ และ ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ได้แก่ ช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ทั้งนี้ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ทฤษฎีอุปนิสัย 7 ประการพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง ที่พบว่า เพศ มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ แต่ไม่มีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนในระดับมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน ที่มีผลการศึกษตรงกันว่า อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุมเทในชีวิตตัวเองได้สูงที่สุด รองลงมาคือฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง และฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ โดยมีนักศึกษาร้อยละ 87.20 ที่มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทุมเทในชีวิตตัวเองได้ในระดับค่อนข้างมาก จนถึงมากที่สุด

แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นผู้มีความรับผิดชอบ และเป็นผู้กำหนดชีวิตของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจะเป็นผลจากการตัดสินใจเลือกอย่างมีสติ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เท่ากับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) ที่ทำการศึกษาเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และ การศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ที่มีผลการศึกษตรงกันว่า อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ เป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยสูงที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตสูงที่สุด รองลงมาคือฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ ทั้งนี้ มีนักศึกษาร้อยละ 34 ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยย่อยในข้อฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ ในระดับค่อนข้างน้อย จนถึงน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการวางแผนเป้าหมายชีวิตในระยะสั้นของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ยังไม่เพียงพอ จึงควรต้องเริ่มต้นด้วยความเข้าใจตนเองอย่างชัดเจนเพื่อกำหนดทิศทางชีวิต เตรียมตัวให้พร้อม และมุ่งหน้าไปยังจุดหมายนั้น ในทางที่ถูกต้อง นอกจากนี้ ยังพบว่า ระดับอุปนิสัยที่ 2 มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำกับชั้นปีที่ศึกษากล่าวคือ ระดับการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ จะลดลงเมื่อนักศึกษาเลื่อนชั้นปีสูงขึ้น

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก โดยเป็นอุปนิสัยที่มีระดับค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) นอกจากนี้ ยังเป็นอุปนิสัยเดียวที่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยใจให้ลมอยู่เสมอในระดับต่ำ ในขณะที่อุปนิสัยอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิตสูงที่สุด รองลงมาคือฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญ

ที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่น ๆ ในแต่ละวัน และฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) อย่างไรก็ตาม มีนักศึกษาร้อยละ 35.6 ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยย่อยในข้อฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ในระดับค่อนข้างน้อย จนถึงน้อยที่สุด และเป็นอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในอุปนิสัยย่อยทั้งหมดของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แสดงให้เห็นถึงการขาดวินัยในการจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรมีการจัดระเบียบและปฏิบัติการ โดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำในสิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน เพื่อให้สามารถดำเนินการตามความสำคัญ และทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ สามารถควบคุมตนเองได้ และมีความสมดุลในการบริหารเวลาในชีวิต

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะในระดับมาก โดยเป็นอุปนิสัยที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานตามหลักการของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามาริบัติ โดยมีอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่นสูงที่สุด รองลงมาคือเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ และฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง ซึ่งมีนักศึกษาร้อยละ 90.7 ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยย่อยในข้อฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่นในระดับค่อนข้างมาก จนถึงมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความเต็มใจในการให้ความร่วมมือกับผู้อื่นอย่างดียิ่ง พึงพาอาศัยซึ่งกันและกันในการร่วมมือทำงานมากกว่าการแข่งขัน มองว่าความสำเร็จของบุคคลหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราในระดับมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่นสูงที่สุด รองลงมาคือเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น และฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น นอกจากนี้ ยังพบว่า ระดับอุปนิสัยที่ 5 มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำกับ

เกรดเฉลี่ยสะสม แต่มีความสัมพันธ์เชิงลบในระดับต่ำกับจำนวนเพื่อนสนิท กล่าวคือ ระดับการเข้าใจผู้อื่นก่อนจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจเราจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ระดับการเข้าใจผู้อื่นก่อนจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจเราจะลดลงเมื่อนักศึกษามีจำนวนเพื่อนสนิทเพิ่มมากขึ้น การพยายามทำความเข้าใจผู้อื่นก่อนจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจเรานี้ จำเป็นต้องรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจ และมีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด เมื่อเข้าใจผู้อื่นอย่างลึกซึ้งแล้ว จะเกิดความเข้าใจกันอย่างถ่องแท้ และก้าวไปสู่อุปนิสัยการผนึกพลังประสานความต่างต่อไป

อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เท่ากับค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2554) แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และ การศึกษาของฉันทวรพงศ์ ประหยัดผล (2549) ที่มีผลการศึกษาดตรงกันว่า อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่างเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยสูงเป็นลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่นสูงที่สุด รองลงมาคือฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น และฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า ทั้งนี้ มีนักศึกษาร้อยละ 23.1 ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยย่อยในข้อนี้เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่าในระดับค่อนข้างน้อย จนถึงน้อยที่สุด แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ยังให้ความสำคัญกับการประสานพลังในตนเองต่ำ ทำให้ขาดความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวทางอื่นที่ดีกว่าเดิมในการแก้ไขปัญหา จึงควรมีการเปิดใจรับฟังมุมมองของผู้อื่นอย่างตั้งใจ เมื่อมองเห็นค่าความแตกต่างทางความคิด ทางอารมณ์ และทางจิตใจแล้ว ทำให้มองเห็นโลกได้กว้างขึ้น จะสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดียิ่ง

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นอุปนิสัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของธัตถ์ธนนัญ เกียรติไชยากร (2554) โดยนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยย่อยในข้อนี้ใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตสูงที่สุด รองลงมาคือฉันพยายามอย่างมากที่จะ

สร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น และนั่นให้ความสำคัญกับสุขภาพทางกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน ทั้งนี้ มีนักศึกษาร้อยละ 87.1 ที่มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยย่อยในข้อนั้นใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตในระดับค่อนข้างมาก จนถึงมากที่สุด และเป็นอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในอุปนิสัยย่อยทั้งหมดของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถพึ่งพาตนเองได้ดี และสามารถสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิตตนเองได้ ทั้งทางร่างกาย และทางจิตใจ ซึ่งเมื่อมีความสุขในชีวิตแล้ว จะมีความพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาทุกด้านในชีวิต และยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุปนิสัยด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับมาก แต่เป็นค่าเฉลี่ยที่ต่ำที่สุดในกลุ่มอุปนิสัยทั้ง 3 กลุ่ม สอดคล้องกับการศึกษาของรัชต์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง นอกจากนี้ ยังพบว่า เป็นกลุ่มอุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญในระดับสูง ซึ่งกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวนี้ จะแสดงให้เห็นถึงการรู้จักธรรมชาติ และเอกลักษณ์ของตนเอง สามารถพึ่งพาตนเอง และรับผิดชอบตนเองได้

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับมาก และเป็นค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดในกลุ่มอุปนิสัยทั้ง 3 กลุ่ม สอดคล้องกับการศึกษาของรัชต์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง นอกจากนี้ ยังพบว่า เป็นกลุ่มอุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การถ่วงถ่วงให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวในระดับสูง ซึ่งกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมนี้ จะแสดงให้เห็นถึงการเป็นที่พึ่งพาอาศัยของคนรอบข้าง สามารถทำงานเป็นทีม และใช้การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จนสามารถเอาชนะใจผู้อื่นได้

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 เท่ากับผลการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (2554) โดยคุณลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ทั้งนี้ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งนี้จะแสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาตนเอง พึ่งพาซึ่งกันและกันได้ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

จากที่กล่าวไปแล้ว แสดงให้เห็นว่า อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งทั้ง 7 ประการ ของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งหมายถึงการมีลักษณะอุปนิสัยที่เป็นเลิศในด้านการเข้าใจตนเอง การเข้าใจผู้อื่น และการปรับปรุงพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เพื่อเป็นผู้มีประสิทธิผลยิ่งต่อไปในอนาคต เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพและคุณธรรม มีการบริหารจัดการที่ดี และสามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นรากฐานที่จะทำให้คนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน รวมถึงสามารถดำรงชีวิตให้ประสบความสำเร็จและมีความสุขอย่างแท้จริง

ข้อค้นพบ

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะสูงที่สุด และมีอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

เพศมีผลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย

นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

นักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีแนวโน้มลดลงในระดับต่ำ เมื่อมีจำนวนเพื่อนสนิทเพิ่มมากขึ้น

นักศึกษาที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสม 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตน้อยกว่าผู้ที่มีช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.00 และช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.00

นักศึกษาที่อาศัยอยู่เฉพาะกับมารดาเป็นส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสุขในการดำเนินชีวิตสูงสุด และนักศึกษาที่อาศัยอยู่เฉพาะกับบิดาเป็นส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยดังกล่าวต่ำที่สุด

นักศึกษาที่บิดามีอาชีพข้าราชการมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์น้อยกว่าผู้ที่บิดามีอาชีพรับจ้าง

นักศึกษามีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตในอุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทมีวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ในอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการค้นคว้าแบบอิสระเรื่องการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ทำให้ทราบระดับอุปนิสัย ความแตกต่าง และความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุปนิสัยทั้ง 7 ประการของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผู้สนใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. เห็นควรจัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งให้กับคณาจารย์ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยการบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญทางตรงอย่างถูกต้อง เพื่อให้เกิดการตระหนักถึงความสำคัญ และเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในประโยชน์ที่จะได้รับจากการพัฒนาหลักเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ทั้งนี้ เพื่อให้คณาจารย์สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปถ่ายทอดสู่นักศึกษาผ่านกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนำหลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นแบบอย่างที่ดีให้นักศึกษาได้ปฏิบัติตาม ด้วยการถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ทั้งใน และนอกชั้นเรียน

2. จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ มีค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มอุปนิสัยมากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างเสริมประสบการณ์ดังกล่าว คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรการศึกษาที่เป็นประโยชน์ และอยู่ในความสนใจของนักศึกษาให้มีหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ในช่วงภาคการศึกษาที่ 1 ของทุกปี คณะควรจัดให้มีการสมัครเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งกิจกรรมที่คณะจัดขึ้นเป็นประจำ หรือให้มีการรวมกลุ่มของนักศึกษาเพื่อจัดตั้งกิจกรรมชมรมใหม่ขึ้นมาเองตามความสนใจของแต่ละบุคคล โดยใช้วิธีการเชิญชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยการสร้างแรงจูงใจ หรือความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการชี้ให้เห็นถึงความน่าสนใจของกิจกรรม ประโยชน์ และสิ่งที่จะได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม แล้วให้นักศึกษาเป็นผู้ไตร่ตรอง และตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาอุปนิสัยเพื่อการเข้าใจธรรมชาติของตนเอง การควบคุมอารมณ์ ปรับสมดุลในการดำเนินชีวิต และสามารถเอาชนะใจตนเองได้ ทั้งนี้ ควรสนับสนุนให้มีการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจอยู่เสมอ จะเสริมสร้าง และขัดเกลาอุปนิสัยที่พึงประสงค์ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตนเอง และผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

3. การพัฒนาอุปนิสัยของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีค่าเฉลี่ยในบางอุปนิสัยในระดับค่อนข้างน้อย จนถึงน้อยที่สุด คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรที่จะทำความเข้าใจกับนักศึกษา และร่วมกันปรับปรุง เพื่อเติมเต็มอุปนิสัยดังกล่าวให้พัฒนามากยิ่งขึ้น ซึ่งในภาพรวมของผลการศึกษารั้งนี้ คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปนิสัยย่อยในข้อฉันทวินัยในการทำตามแผนต่างๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) โดยสามารถกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาอุปนิสัยนี้ได้ด้วยการสร้างแบบอย่างวินัยให้นักศึกษานำไปปฏิบัติตามจนติดเป็นนิสัย โดยควรให้แนวคิดของการวางแผน การจัดลำดับงาน และการควบคุมงาน ซึ่งจะต้องกำหนดเป้าหมายในระยะยาว ระยะกลาง และระยะสั้นสำหรับแต่ละบทบาท แล้วจัดทำตาราง หรือแผนการตัดสินใจประจำสัปดาห์ เพื่อการบริหารเวลา โดยให้ความสำคัญต่อกิจกรรมที่สำคัญแต่ไม่เร่งด่วนเป็นอันดับแรก เช่น การแจ้งปฏิทินการศึกษา ตารางกิจกรรม วันกำหนดส่งงาน และตารางสอบ ให้กับนักศึกษาอย่างชัดเจนในวันแรกของการเรียนการสอนในแต่ละวิชา ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการจัดตารางเวลาในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อวางแผนในการเตรียมตัวสอบ ทำการบ้าน หรือเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ตามแผนที่ตนกำหนดไว้เอง เป็นการฝึกทักษะการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วน ให้เกิดความสมดุลในชีวิต ให้นักศึกษาได้พัฒนาความรับผิดชอบ เป็นพื้นฐานของการกระทำที่มีระเบียบ

แบบแผน และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ ควรให้มีการประเมินผล โดยสำรวจว่าในระยะเวลา 1 สัปดาห์ สามารถปฏิบัติตามแผนการดำเนินงานที่วางไว้ และบรรลุเป้าหมายไว้หรือไม่ เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการบริหารเวลาได้ต่อไป นอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการบริหารเวลามารายายพิเศษเพื่อให้แนวทางในการจัดสรรเวลาสำหรับการศึกษาล่าเรียน การดำเนินชีวิต และการทำงานต่อไปในอนาคต

4. จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยังมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยส่วนใหญ่มากกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการนำหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งเข้าไปสอดแทรกในหลักสูตรการศึกษา บทเรียนในรายวิชา หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกห้องเรียน เพื่อให้ศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มีการเรียนรู้ และนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งจากการศึกษานี้ จึงได้มีการเสนอตัวอย่างโครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ดังตาราง 113

ตาราง 113 แสดงโครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

โครงการ	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	เทอม 1	เทอม 2	เทอม 1	เทอม 2	เทอม 1	เทอม 2	เทอม 1	เทอม 2
การ บรรยาย	ปฐมนิเทศ	ฝึกงานภาคสนาม		ฝึกงานภาคสนาม		เตรียมฝึกงานฤดูร้อน	ฝึกงานภาคสนาม	ปัจฉิมนิเทศ
	ค่ายการใช้ชีวิตในมช.	ค่ายคุณธรรม		พัฒนาบุคลิกภาพ				
กิจกรรม เสริม ทักษะ	รับน้องลด เกวียน	ค่ายแม่เหิยะ สัมพันธ์		สิ่งจอบแห่งชาติ		สิ่งจอบแห่งชาติ		สิ่งจอบแห่งชาติ
	รับน้อง เข้าไร่	Aggie - Nurse						

จากตาราง 113 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรจัดให้มีการฟังบรรยายโดยผู้เชี่ยวชาญทางตรงในหัวข้อเกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในกิจกรรมที่มีการจัดขึ้นเป็นประจำอยู่แล้ว ได้แก่ การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ การจัดกิจกรรมเข้าค่ายการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย และค่ายคุณธรรม สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 การสัมมนาหัวข้อการพัฒนาบุคลิกภาพสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และกิจกรรมปัจฉิมนิเทศสำหรับชั้นปีที่ 4 โดยจัดเป็นหัวข้อบรรยายพิเศษเพิ่มเติมขึ้นมาจากกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถนำแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งไปปรับใช้ในการพัฒนาบุคลิกภาพ การใช้ชีวิตประจำวันในมหาวิทยาลัย และสังคมต่อไป นอกจากนี้ ยังควรจัดให้มีการอบรมหลักแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง สอดแทรกไปในบทเรียนรายวิชา 400190 Practical Training I และ 400290 Practical Training II ซึ่งเป็นรายวิชาเกี่ยวกับการทดลองฝึกปฏิบัติงานภาคสนามในภาคการศึกษาที่ 2 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 การเตรียมความพร้อมสำหรับการฝึกงานภาคฤดูร้อนแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 และการฝึกปฏิบัติงานจริงในรายวิชา Professional Training สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1 โดยจัดอบรมก่อนการออกไปฝึกปฏิบัติงานจริงนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น นอกจากการจัดอบรม และสอดแทรกหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในบทเรียนรายวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตรดังกล่าวแล้ว ยังสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ได้ด้วยการปฏิบัติจริง และเกิดกระบวนการเรียนรู้ขึ้นจากตัวนักศึกษาเอง ด้วยการจัดกิจกรรมการแข่งขัน กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือการเล่นเกมนฐาน เพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ และให้ความรู้ไปกับกิจกรรม เช่น กิจกรรมการรับน้องลอดเกวียน และกิจกรรมการรับน้องเข้าไร่ ของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกิจกรรมการต้อนรับน้องใหม่ ที่นอกจากจะช่วยให้นักศึกษาได้ทำความรู้จักกันมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจากการเล่นเกมนฐานที่ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาอุปนิสัย และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการเล่นเกม เป็นต้น การจัดกิจกรรมค่ายแม่เหิยะสัมพันธ์ (กิจกรรมสานความสัมพันธ์ร่วมกับคณะอุตสาหกรรมเกษตร และคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) และกิจกรรมเกษตร - พยาบาลบำเพ็ญ Aggie - Nurse (การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ร่วมกับคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) รวมถึงประเพณีสี่ขอบแห่งชาติ (กิจกรรมระหว่างนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์จากสถาบันต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และการเกษตรที่ยั่งยืน) เป็นกิจกรรมที่นอกจากจะช่วยเหลือนักศึกษาในการฝึกฝนการประสานพลังทางความคิดจากความแตกต่าง และร่วมกันสร้างสรรค์งานให้สมบูรณ์แล้ว นักศึกษาแต่ละคนยังสามารถพัฒนา และปรับสมดุลอุปนิสัยของตนให้นำไปสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงต่อไป ดังนั้น ทางคณะ

จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าร่วมอบรม และร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับหลัก 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุปนิสัยให้สูงขึ้น สามารถนำไปปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับต่ำที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปนิสัยย่อยในข้อฉันทมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ซึ่งเป็นอุปนิสัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในอุปนิสัยย่อยทั้งหมด ดังนั้น เพื่อการพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูงรอบด้าน นักศึกษาควรฝึกฝนการวางแผนการใช้ชีวิตประจำวันล่วงหน้าให้ชัดเจน เช่น กำหนดสิ่งที่ต้องทำล่วงหน้าไว้ในสมุดบันทึกรายวัน แล้วดำเนินการให้แล้วเสร็จตามกำหนดจนคิดเป็นนิสัย โดยอาจตั้งเงื่อนไขเป็นรางวัลจูงใจตนเอง เมื่อสามารถปฏิบัติงานได้แล้วเสร็จทันตามกำหนดเวลาที่ตั้งเป้าหมายไว้ เป็นต้น นอกจากนี้ นักศึกษายังควรจัดทำแผนการดำเนินงานในระยะยาว เป็นรายสัปดาห์ และรายเดือน เพื่อแสดงให้เห็นตารางเวลาสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตที่มีกำหนดเวลาแน่นอน และช่องตารางที่ว่างไว้สำหรับกิจกรรมแทรก หรือกิจกรรมเสริมอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ได้

2. จากผลการศึกษาที่พบว่า ระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีแนวโน้มลดลงในระดับต่ำ เมื่อมีจำนวนเพื่อนสนิทเพิ่มมากขึ้น หรือมีสังคมที่เปิดกว้างมากขึ้นเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นว่า การที่นักศึกษามีเพื่อนสนิทเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในความคิด และความรู้สึกของคนรอบข้างอย่างถ่องแท้ลดน้อยลง ดังนั้น จึงควรดูแลเอาใจใส่เพื่อน ตั้งใจรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ๆ อย่างลึกซึ้ง แล้วทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น มิใช่เพียงการเข้าใจจากมุมมองของตนเองเท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างกันแน่นแฟ้น เกิดความไว้วางใจกันมากยิ่งขึ้น และเพื่อรักษาระดับอุปนิสัยให้ยังคงอยู่ หรือมากขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น

3. นักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรมีการวัดระดับอุปนิสัยเพื่อประเมินตนเองอยู่เสมอ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงอุปนิสัยที่ยังบกพร่อง และใช้อุปนิสัยที่เป็นเลิศอยู่แล้วให้เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น ซึ่งนอกจากแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแล้ว นักศึกษาควรหมั่นศึกษาแนวคิดอื่น ๆ สำหรับการพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 17 ปีจจัย เพื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัย ซึ่งในการศึกษารั้งต่อไป อาจทำการศึกษากับปีจจัยอื่นเพิ่มเติม เช่น รายได้ต่อครอบครัว ประเภทของชมรม/สโมสร ที่เป็นสมาชิก วิธีการสอบเข้าศึกษาต่อ และ งานอดิเรก เป็นต้น

2. สามารถทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยของบุคคลที่มีอิทธิพลต่ออุปนิสัยของนักศึกษา เช่น ความสัมพันธ์ของระดับอุปนิสัยของบิดา/มารดา กับระดับอุปนิสัยของนักศึกษา เป็นต้น